

3663

SERIF SEVRACI

HI-STANDARD 22

\$44.00

Hi-Standard Hi-Standard 22
 Hi-Standard 22
 Hi-Standard 22
 Hi-Standard 22
 Hi-Standard 22

3663

MILAN JARIS

MILAN JARIS

RANGER 22 AUTO

\$39.75

Ranger 22 Auto
 Ranger 22 Auto
 Ranger 22 Auto
 Ranger 22 Auto
 Ranger 22 Auto

SERIF SEVRACI

3663

AUTOR

HRY

KUŘÁCI

SLOVO AUTORA

Milí ostravští!

Šicí stroje, holicí čepečky a zubní pasta se vyrábějí. Román, kniha veršů, nebo komedie se rodí. Také se proto neříká, že K. H. Máchu vyrobil Máj, nebo že Mikuláš Aleš byl největším výrobcem obrázků. Umělecké dílo se rodí a jeho autor je na tom stejně jako rodiče. Přeje si, aby to, co zplodí, bylo ušlechtilé, krásné, dobré, výjimečně nadané, ba geniální. Ale nakonec se narodí to, co se narodí.

Nikdy jsem neslyšel, že by někdo řekl matce:

„Paní, vy jste ale porodila ošklivého a hloupého kluka! Proč jste raději neměla dceru, plavovlásku s modrýma očima?“

Autorovi však vždy spěchá několik lidí říci veřejně, že jeho dílo je nedonošené, jakési hloupé, při nejlepším stejně průměrné, jako ta ostatní.

Komedie nadto má vždycky ještě druhé, adoptivní rodiče. Je to soubor, který se rozhodl komedii uvést na jeviště. Ty také nelze podezřívat z toho, že by přijímali za vlastní dítě ošklivé, zlé, ze kterého nemůže vyrůst nic než ničema.

A tak vás, ostravští, prosím: Ať už shledáte „Šerifa“ hloupým, ošklivým, nezábavným, anebo přijatelně průměrným, říkejte to raději tiše mezi sebou. Jestliže se vám však na něm bude přece jen něco líbit, řekněte to od srdce mladým umělcům, kteří toto dítě přijali za své, v důvěře, že vám je přece jen budou s to představit tak, aby se vám líbilo.

Autor

MILAN JARIŠ
ŠERIF SE VRACÍ
KOMEDIE O 3 JEDNÁNÍCH

MARIE VIKOVÁ

– režie

Výprava –

FRANTIŠEK HUSÁK

H R A J Í

Franta
Líba
Andy
Bambus
Honza
Marta

Bužír
Mírek Stýblo
Jana Charvátová
Kája Binek

Bohuš Václav
Radvana Havelková
Otakar Janda
Josef Tázlar
Milan Koutný
Štěpánka Ranošová
Marie Viková
Luděk Eliáš
František Husák
Blanka Meierová
Květoslav Válek

Stavby J. Drda s kol. ● Výroba dekorací F. Magiera s kol. ● Svítí J. Řezáč s kol. ● Výroba kostýmů B. Smetanová s kol. ● Výroba vlásenek M. Kuthanová s kol. ● Rekvizity Veselovský ● Text sleduje Marie Pohludková ●

Představení řídí Miroslav Kouřil

Premiéra 6. května 1961

Redakce programu Zdeněk Hedbávný
Výtvarná úprava Otakar Schindler

Cena 90 hal. – Tisk mtz o 21 – T 12* 12201

Uvádíme Jarišovu hru Šerif se vrací a jsme si vědomi všech nedostatků, které má. Je si jich vědom soubor, autor sám a diváci a kritici je poznají také. Škoda, že se je nepodařilo odstranit.

Jarišovská hra se stává pomalu typem. Ve svých kladných i záporných rysech. Záporné jsou zřejmé. Hra je načrtnuta v hrubých rysech a syrová skica, dílo nepracované, je dáno na scénu.

Má však jednu přednost, která se nám zdá zásadní. Jariš neklouže po povrchu života, ale vybere si zásadní, společensky a životně zásadní problém doby. A sdělí ho divákovi pravdivě, nebojácně a moudře. Řekne to, co cítíme všichni, že by mělo být řečeno. Pravda, někdy v tézi. Ale řekne a tak udělá to, co u ostatních chybí. Toto je podle našeho názoru nejcennější, a proto se domníváme, že Šerif má na naší scéně a v našem programu své místo.

Interview s Antonínem Tázlarem

...že mám něco říci o sobě? To nebude dobré. Herec má hrát a ne pořád debatovat a mlátit loňskou slámu. Na herecké vzpomínky je vždycky dost času. Zatím cítím, že se musím moc učit a že je přede mnou hodně nové práce. Aby byl spokojen dnešní divák a abych byl spokojen i já. (Je to vůbec možné?)

...co jsem hrál nejraději? Prosté lidové postavy. Například do starého Tulláčka ze hry M. Kratochvílové „Jak přišla basa do nebe“ jsem byl zamilovaný až po uši. Nebo do toho hrobníka z Paličovy dcery. (Nemoderní repertoár, vidíte.) Rád jsem hrál také postavy ve hrách Voskovce a Wericha. Nebo profesora v Afigenovově Mášence. Anebo..., zkrátka těch, které jsem hrál nerad bylo málo.

...a co bych chtěl hrát? Když to nebudete brát jako neskromnost, tedy Harpagona z Moliérova Lakomce, Kalafunu ze Strakonického dudáka. (Vidíte, zase ten Tyl.) Nebo Shyloka. Anebo..., to je těžké si vybrat. Jen aby to bylo vůbec v repertoáru. Hrajeme málo klasiky. A rád hraju ve veselo-hrách. Mám radost, když se lidé smějí. Alespoň v divadle. V životě je smutku dost, vidíte.

...co bych si přál nejvíce? Aby nám všem dohromady, lidem v souboru i divákům, to divadlo šlo stále lépe. A dobré role!

